

щата нощъ, когато Сливенското въстание щѣше да избухнѣ, съ особенъ влакъ пристигна едно отдѣление конница отъ казанскійтъ алай. До пристиганieto на конницата сливенскій мютесарифинъ въоружи мустафа-хазитѣ да пазятъ тишина въ градътъ. По тѣзи прѣдусмотрителностъ на правителството, прѣдготовлението не принесе никакво слѣдствие. На слѣдующата нощъ конницата замина бързо за Стара--Загора, тогава градътъ разумѣ, че въстанието въ Стара Загора е избухнало.

**Прошение отъ градъ Сливенъ до великиятъ
везиръ Махмудъ Нединъ паша**

II.

Слѣдъ слабото възбунтуване на градоветѣ: Стара-загора, Чирпанъ и пр. народътъ показа явно незадоволство отъ еществующия рѣдъ въ турската администрация. По поводъ на това приключение, тогавашнитѣ български вѣстници издаваеми въ Цариградъ, подканваха Българитѣ да подадѣтъ прошения до Високата порта за нѣкои прѣобразованія. Отъ Сливенъ се направи прошение по слѣдующето съдържание.

Ваше Височество!

„Слѣдъ като изразявами ний долоподписаннитѣ Българи, жители отъ градътъ Сливенъ, многолѣтствията за здравieto и дългоденствието на нашиятъ възлюбленный Августейши господаръ Султанъ Абдулъ Азисъ Ханъ и слѣдъ като принасями дълбокитѣ си почитания къмъ Ваше Височество, дързнуваме увѣрени, че Вашата благонаклонностъ къмъ вѣрноподаданныйтъ Български народъ